

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

*Η φιλία τῶν τεράτων. — Ἡ κατάλληλος ὑποδοχή καὶ ἡ μόνη ὑπὲρ τοῦ Ἀλφρέδου ψῆφος. — Ἡποφίαι μυστικῆ συνθήκης. — Ἡ κατάσχεσις ἐνὸς δημάρχου. Συνταγματικὴ μεταρρυθμίσις. — Τὰ ὄργανα καὶ ἡ ἀστυνομία. — Νυκτερινὴ βιομηχανία.

Ὁ ἀγγλικὸς στόλος ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ δουκὸς τοῦ Ἐδιμβούργου, κατέπλευσεν εἰς Φάληρον! Αὐτὸ εἶνε τὸ κύριον ἀγγελμα, τὸ ἔκτακτον γεγονός τῆς ἡμέρας. Μὴ φοβῆσθε ὅμως, Ἕλληνες! Ἐξέλθετε ἀφόβως ὡς τρεχαντήρια καὶ ἀλιευτικὰ λέμβοι! Ὁ λαοπρόβλητος Ἀλφρέδος μας δὲν ἔρχεται πάλιν ν' ἀποκλείσῃ τοὺς λιμένας μας. Ὁ Πολύφημος, ὁ Κεραυνοβόλος, ὁ Τρομερὸς καὶ τὰ ἄλλα φρικτὰ πυρίπνοα τέρατα, ἅτινα ἐδέσμευσαν αὐθαιρέτως τὰ ἑλληνικὰ ὕδατα, ἔρχονται μὲ προθέσεις εἰρηνικὰς καὶ χαιρετίζουσι τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν τὴν ὁποίαν περιύβρισαν. Οἱ ἄγγλοι ἐπιθυμοῦσι νὰ συνδιαλεχθῶμεν, νὰ λησμονήσωμεν τὰ παρελθόντα καὶ νὰ τείνωμεν πρὸς ἀλλήλους φιλικῶς τὰς χεῖρας. . . ἡ κάλλιον εἰπεῖν τοὺς πόδας, ἀφοῦ ἡ συμφιλίωσις ἐπρόκειτο νὰ γείνῃ διὰ χοροῦ ἐν τῇ ἀγγλικῇ πρεσβείᾳ. Ἀλλ' ἡ ἐκφραστικὴ ψυχρότης τῆς κοινωνίας μας ἀπέδειξεν ὅτι ἡ ὕβρις δὲν ἐλησμονήθη, ἐν γένει δὲ τὴν ἐνταῦθα ἀφίξιν τοῦ δουκὸς καὶ τὰς πρὸς τὸν τόπον σχέσεις του περιέβαλεν ἀτμόσφαιρα παγερᾶς ἀδιαφορίας. Ἰσως παράφοροί τινες ἐπεθύμουν νὰ ἐκφρασθῶσιν ἐμφαντικώτερον αἱ δυσμενεῖς διαθέσεις μας, ἀδίκως ὅμως, διότι εἰς παρομοίαν δυσκόλουν περιστάσεις ἡ ἐνθεν ἢ ἐνθεν τῆς ἀξιοπρεποῦς ἀδιαφορίας παρεκτροπὴ εἶνε ἐπίσης ἀξιοθρήνητος. Οἱ Παρισινοὶ τοῦ 1792 πρακτικώτεροι μὲ ὅλην τὴν ἐπαναστατικὴν ἐξαψίν των τῶν ἀπογόνων των οἵτινες ἐσύριζον τὸν ἀτυχῆ Ἀλφόνσον τῆς Ἰσπανίας, κατὰ τὴν εἰς Παρίσιον ἐπιστροφὴν τοῦ ἀποδράντος καὶ ἐν Βαρένναις συλληφθέντος Λουδοβίκου τοῦ ΙΣΤ' ἐτοιχοκόλλουν τὴν μοναδικὴν ἐκείνην προκήρυξιν: «Ὁ χαιρετίσων τὸν βασιλέα δακρήσεται, ὁ δὲ ὕβρισων αὐτὸν ἀπαγχονισθήσεται.» Αὐτὴ τηρουμένη πάντοτε τῆς δεούσης ἀναλογίας, ὡς ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν καιρῶν καὶ τῶν περιστάσεων, ἦτο περίπου καὶ ἔπρεπε νὰ εἶνε ἡ πρὸς τὸν δοῦκα συμπεριφορὰ τῆς κοινωνίας μας, ὁ δὲ Ἀλφρέδος ἀπέρχεται ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀποκομίζων ταύτην πρὸ πάντων τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐὰν αἱ Ἕλληνες, ὅ μὴ γένοιτο, ἤθελον καὶ πάλιν ψηφοφορήσῃ πρὸς ἐκλογὴν βασιλέως, μία μόνη ψῆφος ἦτο πιθανότης νὰ δοθῇ εἰς αὐτόν. . . ἡ τοῦ δημάρχου Κέας.

Ἐν τούτοις προκηρυχθείσης νέας ἐκλογῆς πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ παυθέντος αὐτοῦ ἱστορικοῦ δημάρχου, οὐδαίς παρουσιάσθη ὡς ὑποψήφιος καὶ ἡ ἐκλογὴ ἀνεβλήθη. Μήπως ὑπάρχει καμμία μυστικὴ συνθήκη μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Κέας καὶ κροφορεῖται τι ἀπροσδόκητον;

Οἱ Ἀχαρνεῖς ὅμως ὡς μεσόγειοι καὶ μὴ διχτελοῦντες εἰς συνεννόησιν μὲ καμμίαν δύναμιν, ἐξέλεξαν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τὸν δήμαρχόν των, ὅστις ὀνομάζεται Λαζάρου ἢ Σιγάρου! Ἴδου τέλος πάντων καὶ εἰς δήμαρχος ἀπὸ σιγαρόχαρτον· ἀλλ' εἶνε φόβος μὴ κατασχεθῇ ὡς λαθρεμπόριον, ἀφοῦ μάλιστα ἐξετέθη ὡς φίλος τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Οἱ ὑπουργοὶ περιοδεύουν. Μόλις ἀφίκοντο αἱ δύο ἐκ τῆς Πελοποννήσου καὶ ἀμέσως ἀνεχώρησεν εἰς Ζάκυνθον ὁ τῶν ἐσωτερικῶν κ. Λομβάρδος. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ Ζάκυνθος ἐλάχιστα παθοῦσα ἐκ τῶν σεισμῶν δὲν χρήζει ἐπισκο-

πῆς χρήζει ὅμως τοιαύτης βεβαίως, πολλὰ παθὼν ἐκ τῶν τελευταίων πολιτικῶν κλονισμῶν ὁ κ. Λομβάρδος. Διὰ τοῦτο ἀπῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του, προαισθανόμενος μάλιστα τὴν προσέγγισιν τοῦ προσεχοῦς κοινοβουλευτικοῦ κλύδωνος.

Σκέψις γίνεται, ὡς γράφουσιν αἱ ἐφημερίδες, περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος. Ἡ ἐπαγγελίᾳ αὕτη πολλάκις ἐγράφη ἀνευ ἀποτελέσματος· αὐτὴν τὴν φορὰν ὅμως πιστεύομεν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς διότι ἡ Κυβέρνησις βλέπουσα ὅτι εἶνε ἀνέφικτος ἐπὶ τοῦ παρόντος πᾶσα ἄλλη Συνταγματικὴ μεταρρυθμίσις, θὰ διορθώσῃ τοῦλάχιστον τὴν ἐμῶνυμεν πλατεῖαν, διὰ νὰ φανῇ συνεπὴς εἰς τὸ πρόγραμμά της.

Ἡ ἀστυνομία διὰ προκηρύξεώς της ἀπηγόρευσε νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς τὰ ζυθοπωλεῖα γυναῖκες, καθὼς καὶ νὰ παίζωσιν εἰς αὐτὰ μουσικὰ ὄργανα. Φρονοῦμεν ὅτι τὰ μόνα ὄργανα εἰς τὰ ὁποῖα ἡ Ἀστυνομία καλῶς θὰ ἔπραττεν ἀπαγορεύουσα νὰ παίζωσιν εἴτε εἰς τὰ ζυθοπωλεῖα, εἴτε ἄλλαχού εἶνε. . . τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα.

Ἐν τῷ πεζοδρομίῳ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, τὴν 1 μετὰ τὸ μεσονύκτιον μεταξὺ δύο νεηλύδων πελατῶν τοῦ ἀστυνομικοῦ κρατητηρίου.

— Ἐσὺ, σκοπεύεις νὰ κάμῃς καμμιά δουλειά;

— Ναί· σκοπεύω ν' ἀνοίξω ἓνα μαγαζὶ εἰς τὸν αὐτὸν δρόμον.

— Κ' ἔχεις κεφάλαια;

— Ὅχι, ἔχω ἐν ἀντικλεῖδι. . .

Ἄξος

ΡΟΥΜΒΟΛΙΣΜΟΙ

Λέγεται ὅτι ὁ κ. Ρούμβολδ ὀργισθεὶς διὰ τὴν ὀλιγότητα τῶν προσελθόντων εἰς τὸν χορὸν του εἶπε πρὸς αὐτούς: *Allez-vous-en, messieurs!* . . .

*

Εἰς παραπονούμενος διότι δὲν προσεκλήθη ἔλεγεν ὅτι αἱ προσκλήσεις εἶχαν γείνῃ πολὺ ἀποκλειστικαί.

*

Ἀπάντησις ἐνὸς τῶν προσκεκλημένων πρὸς τὰ κατ' αὐτῶν λεγόμενα: — Ὅποιος εἶν' ἐξ' ἀπ' τοῦ χοροῦ πολλὰ τραγούδια ξέρει!

Ὁδοκαθαριστής

